

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016201157
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1016201157.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci navrhovateľa: O. X., narodená XX.XX.XXXX, bytom v U., U. X, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava, so sídlom v Bratislave, Námestie slobody 12, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 20. mája 2016, Sp. zn.: 6145/2016-KaBA (9694/2015-KaBA) ČRZ: 34077/2016, v konaní o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2018, č. k. 5Sp/31/2016-43, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2018, č. k. 5Sp/31/2016-43 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 28. februára 2018, č. k. 5Sp/31/2016-43 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) potvrdil rozhodnutie odporcu z 20. mája 2016, Sp. zn.: 6145/2016-KaBA (9694/2015-KaBA) ČRZ: 34077/2016 (ďalej len „rozhodnutie odporcu“), ktorým Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava rozhodlo o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci navrhovateľke z dôvodu, že navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote neuzavrela dohodu s určenou advokátskou kanceláriou ani neudelila plnomocenstvo určenej advokátskej kancelárii na zastupovanie v konaní, v ktorom jej bola poskytnutá odporcom právna pomoc, pričom nešlo o prípad preukázanej nečinnosti určenej advokátskej kancelárie. Krajský súd navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí skonštatoval, že dedukciou z obsahu napadnutého rozhodnutia (pre nezrozumiteľnosť odvolacích dôvodov navrhovateľky), predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie správnosti záveru odporcu o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci, nepreukázaním uzatvorenia dohody o poskytovaní právnej pomoci v stanovenej lehote, nepredložením plnomocenstva o zastupovaní s odporcom určeným advokátom, resp. nepreukázanie, že advokát bol nečinný alebo má vzťah k protistrane súdneho konania, ako titulu na odňatie priznaného nároku. Preskúmaním obsahu administratívneho spisu mal krajský súd preukázané, že rozhodnutím z 15. decembra 2015, Sp. zn. 9694/2015-KaBA ČRZ: 7772/2015, právoplatným 21. decembra 2015, bol navrhovateľke priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci s finančnou účasťou 40 eur a určená advokátska kancelária Weis & Partners s.r.o., na zastupovanie v právnej veci o zrušenie spoločného nájmu bytu, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 23C/105/2014. V poučení bola navrhovateľka upozornená, že ak do 3 mesiacov od vydania právoplatného rozhodnutia neudelí určenej advokátskej kancelárii plnomocenstvo na úkony súvisiace s poskytovaním právnej pomoci, alebo s určenou advokátskou kanceláriou neuzavrie dohodu o poskytovaní právnej pomoci v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z., odporca rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci. Rozhodnutie ako aj poučenie boli navrhovateľke doručené 21. decembra 2015. Odporca 29. marca 2016 zaslal navrhovateľke opätovnú výzvu na doručenie kópie plnomocenstva a dohody o poskytovaní právnej pomoci uzavretej s určenou advokátskou kanceláriou v lehote 20 dní a súčasne ju vyzval na písomné vyjadrenie a uvedenie dôvodov, v prípade že advokátsku kanceláriu nekontaktovala a neposkytla jej tak súčinnosť pri prevzatí prípadu a poučil ju v zmysle dikcie ustanovenia § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z.. Listová zásielka bola doručovaná do vlastných rúk s opakovaným doručovaním a preukázateľne prevzatá navrhovateľkou 04. apríla 2016. Lehota na doloženie dokladov uplynula 24. apríla 2016, resp. najbližší pracovný deň 25. apríla 2016. Navrhovateľka 13. apríla 2016 doručila odporcovi podanie označené ako doplňujúca výzva na vašu výzvu z 24. marca 2016, kde okrem iného uviedla: „keďže Weis & Partners bol písomne oboznámený, že až po zateplení stropu pivničných priestorov ako aj napojenie sa na náš lokálny spotrebič čo sa od roku 2009 napojil na náš komínový prieduch pán Brečka a od roku si vykuruje v deravom komíne a nám tu ide kyslíčnik uhoľnatý. Až po týchto spisových značkách a doriešenia len užívania tohto bytu sa bude pojednávať čo sa týka tohto bytu a zrušenia spoločného nájmu bytu.“. Na emailovú výzvu odporcu z 13. apríla 2016 a následne listom z 13. mája 2016, či s navrhovateľkou došlo k podpísaniu dohody o poskytovaní právnej pomoci, udeleniu plnej moci na zastupovanie a k úhrade finančnej účasti vo výške 40 eur, ktorá mala byť uhradená v 4 mesačných splátkach po 10 eur mesačne, doručila určená advokátska kancelária 19. mája 2016 odporcovi mailovú odpoveď spolu s prílohou, ktorú tvoril list navrhovateľky z 22. januára 2016 s oznámením, že navrhovateľka sumu 40 eur ani z časti neuhradila a v januári 2016 doručila list, v ktorom oznámila, že úhradu bude realizovať až po právoplatnom skončení veci, v liste ďalej uviedla, že kontaktovať ju majú len písomne, do spisu nič dokladať nebude, keďže odporcovi už všetky potrebné doklady odovzdala. Zmluva o poskytovaní právnych služieb teda podpísaná nebola a nebola udelená ani plná moc. Ako správne uviedol odporca, navrhovateľka určenej advokátskej kancelárii neposkytla potrebnú súčinnosť, čím znemožnila riadne poskytovanie právnej pomoci v predmetnom súdnom konaní a argumentáciu navrhovateľky, že súdny spor o zrušenie spoločného nájmu bytu chce riešiť až po skončení iných konaní nepovažuje za dôvodnú.

Ďalej krajský súd uviedol, že účelom zákona č. 327/2005 Z. z. deklarovaným v § 1, je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení podľa osobitného predpisu, oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu, a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov.

Navrhovateľka vo svojom odvolaní i ďalších nezrozumiteľných podaniach adresovaných odporcovi, určenej advokátskej kancelárii, odmietala poskytnúť tejto kancelárii potrebné listinné dôkazy s odkazom, že všetko potrebné už doručila odporcovi, spájala a prekladala skutkový stav niekoľkých súdnych

sporov bez vzájomnej nadväznosti a konania podmieňovala vyriešením napojenia p. U., otca p. T. na komín, zateplenie stropu pivničných priestorov, keď pre vysadené dvere v roku 2014 sa jej byt ochladzoval na 16 stupňov a pod., čo viedlo krajský súd ku konštatovaniu, že úlohou odporcu podľa príslušných ustanovení zákona č. 327/2005 Z. z. bolo rozhodovať o nároku na právnu pomoc a v prípade jeho preukázania za podmienok stanovených zákonom určiť na jej poskytovanie advokáta. Uvedený zákon však neukladá odporcovi povinnosť a ani mu nedáva oprávnenie vstupovať do konkrétneho právneho vzťahu medzi advokátom a oprávnenou osobou, nakoľko postup konania advokáta určujú priamo jednotlivé ustanovenia zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších zmien a doplnkov. Keďže však bolo preukázané, že zo strany navrhovateľky nebola poskytnutá určenému advokátovi potrebná súčinnosť, pretože táto v zákonom stanovenej lehote s advokátom neuzavrela dohodu o poskytovaní právnej pomoci a ani mu neudelila plnomocenstvo, odporca nemal inú možnosť, ako postupovať v súlade so zákonom a podľa § 14 ods. 1 písm. c/ zákona rozhodnúť o odňatí nároku navrhovateľky na poskytnutie právnej pomoci. Krajský súd poukázal aj na tú skutočnosť, že v konaniach uskutočňovaných v intenciách zákona č. 327/2005 Z. z. príslušné centrá právnej pomoci rozhodujú, či konkrétny žiadateľ o poskytnutie právnej pomoci spĺňa podmienky na jej poskytnutie. Ich podstata spočíva v poskytovaní a zabezpečovaní poskytovania právnej pomoci v rozsahu a za podmienok ustanovených zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv. Zo zákona č. 327/2005 Z. z. ďalej vyplýva, že sa jedná o konania výlučne návrhové, v rámci ktorých sa fyzické osoby samé obracajú na centrá právnej pomoci so svojimi žiadosťami o poskytnutie právnej pomoci, a teda majú záujem byť zastúpené v konaniach nimi buď iniciovaných alebo v nich iným spôsobom vystupujúcich. Ak teda odporca rozhodnutím navrhovateľke priznal nárok na poskytovanie právnej pomoci s určením advokátskej kancelárie na zastupovanie v právnej veci, navrhovateľka, pre ktorú malo byť prioritné, aby jej bola poskytnutá riadna právna pomoc v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 23C/105/2014, mala vo vlastnom záujme spolupracovať a byť v konaní s týmto zástupcom iniciatívna v predkladaní potrebných dôkazov, čoho prvým predpokladom malo byť uzatvorenie Dohody o poskytovaní právnej pomoci a udelenie plnomocenstva tak, ako to predpokladá hypotéza ustanovenia § 12 zákona č. 327/2005 Z. z..

Okrajovo krajský súd doplnil, že každý demokratický štát ochranu subjektívnych práv občanom len ponúka, ale nevnučuje, a že „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostrážitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby ich bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu svoje práva (majetkové, osobné, satisfakčné a pod.) strácať. Navrhovateľka sa ale stavia do pozície nie prijímateľky takejto ochrany, ale do pozície osoby, ktorej príkazy sú povinné všetky inštitúcie plniť, bez akéhokolvek náznaku jej spolupráce, osobného kontaktu, či snahy podriať svoje záujmy platnej právnej úprave. Navrhovateľka ignoruje každý spôsob snahy o spoluprácu s ňou a tak postup v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. c/ zákona 327/2005 Z. z., ktorý odporca zvolil, bol podľa názoru krajského súdu správny a jediný možný.

Krajský súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu odporcu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatoval, že nezistil dôvod na odchýlenie sa od záverov, ku ktorým dospel v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odporcu, právne i vecné posúdenie preskúmvanej veci považuje za správne a súladné so zákonom, čo bol dôvod na postup v zmysle ustanovenia § 250q ods. 3 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a potvrdenie napadnutého rozhodnutia odporcu.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v súlade s ustanovením § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a vo veci neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Odporcovi v správnom súdnom poriadku právo na náhradu trov konania neprináleží.

II.

Odvolanie navrhovateľky

Navrhovateľka podala riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2018, č. k. 5Sp/31/2016-43 odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“ a „odvolanie navrhovateľky“), v ktorom sa nezrozumiteľnými a miestami vzájomne nesúvisiacimi vyjadreniami, ktoré sa vzťahovali najmä k právnej veci, v ktorej žiadala navrhovateľka o poskytnutie právnej pomoci, a k iným právnym veciam, domáhala aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) rozhodnutie krajského súdu preskúmal.

III.

Vyjadrenie odporcu

K podanému odvolaniu sa vyjadril odporca listom z 25. mája 2018 a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

Odporca vo svojom vyjadrení uviedol, že navrhovateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli relevantné pre rozhodnutie odporcu alebo rozhodnutie krajského súdu. Odvolanie navrhovateľky je značne nezrozumiteľné, bez logickej nadväznosti a v prevažnej väčšine sa venuje len skutkovému stavu, ktorý navrhovateľka opísala už vo svojom návrhu na krajský súd.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní navrhovateľky podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk) po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou (opravným prostriedkom) napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v

priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Predmetom konania pred krajským súdom bolo rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu odporcu z 20. mája 2016, Sp. zn.: 6145/2016-KaBA (9694/2015-KaBA) ČRZ: 34077/2016, ktorým Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava rozhodlo o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci navrhovateľke z dôvodu, že navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote neuzavrela dohodu s určenou advokátskou kanceláriou ani neudelila plnomocenstvo určenej advokátskej kancelárii na zastupovanie v konaní, v ktorom jej bola poskytnutá odporcom právna pomoc, pričom nešlo o prípad preukázanej nečinnosti určenej advokátskej kancelárie. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom konania pred krajským súdom neboli iné právne veci, v ktorých navrhovateľka žiada o ochranu jej ohrozených či porušených subjektívnych práv súkromnoprávneho charakteru.

Odvolací súd preskúmajúc odvolaním napadnuté rozhodnutie ako i obsah súdneho a administratívneho spisu konštatuje, že odvolanie navrhovateľky nie je spôsobilé vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podrobným spôsobom vysporiadal s odvolaním proti rozhodnutiu odporcu, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad.

Podľa názoru odvolacieho súdu, bola celá vec prešetrená riadne a skutkový stav bol podrobne zistený, o čom svedčí obsah administratívneho spisu, z ktorého vyplýva uvedené. V súdnom konaní bolo obsahom administratívneho spisu preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako krajský súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť rozhodnutia odporcu s tým, že krajský súd dostatočne podrobne a presne posúdil zistený skutkový stav.

Za týchto skutkových okolností rozhodnutie odporcu je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené. Preto ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom odporcu a rozhodol tak, že rozhodnutie odporcu potvrdil, tento jeho názor považoval aj odvolací súd za správny.

Odvolací súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava rozhodnutím z 15. decembra 2015, Sp. zn. 9694/2015-KaBA, ČRZ: 77772/2015 priznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci navrhovateľke s finančnou účasťou vo výške 40 eur a určilo jej advokátsku kanceláriu Weis & Partners s.r.o.. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21. decembra 2015. V poučení k rozhodnutiu o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci bola navrhovateľka upozornená, že ak do troch mesiacov od vydania právoplatného rozhodnutia neudelí určenej advokátskej kancelárii plnomocenstvo na úkony súvisiace s poskytovaním právnej pomoci, alebo s určenou advokátskou kanceláriou neuzavrie dohodu o poskytovaní právnej pomoci v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z., odporca rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci.

Ďalej odvolací súd zistil, že odporca listom z 24. marca 2016, ktorý bol navrhovateľke doručený 04. apríla 2016, opätovne vyzval navrhovateľku v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. na zaslanie kópie dohody o poskytovaní právnej pomoci uzavretej medzi navrhovateľkou a určenou advokátskou kanceláriou a kópie plnej moci, ktorú navrhovateľka udelila advokátskej kancelárii v lehote 20 dní od doručenia tejto výzvy.

Z pripojeného administratívneho spisu, ako aj vyjadrenia určenej advokátskej kancelárie z 13. apríla 2016, podľa odvolacieho súdu (zhodne s názorom krajského súdu) vyplýva, že navrhovateľka neuzavrela dohodu s určenou advokátskou kanceláriou ani neudelila plnomocenstvo určenej advokátskej kancelárii na zastupovanie v konaní, v ktorom jej bola poskytnutá odporcom právna pomoc, hoci určená advokátska kancelária vyzvala navrhovateľku na poskytnutie súčinnosti.

Podľa § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z. Centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej

pomoci, ak oprávnená osoba do troch mesiacov od vydania právoplatného rozhodnutia o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci neuzavrie s centrom alebo určeným advokátom dohodu, alebo s určeným mediátorom dohodu o začatí mediácie, alebo neudelí plnomocenstvo centru alebo určenému advokátovi a nejde o prípad preukázanej nečinnosti advokáta alebo jeho vzťahu k protistrane.

Keďže navrhovateľka neuzavrela dohodu s určenou advokátskou kanceláriou ani neudelila plnomocenstvo určenej advokátskej kancelárii na zastupovanie v konaní, v ktorom jej bola poskytnutá odporcom právna pomoc, pričom v administratívnom konaní nebolo preukázané, že by išlo o prípad preukázanej nečinnosti určenej advokátskej kancelárie, neostávalo odporcovi v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z. nič iné, ako rozhodnúť o odňatí poskytovania právnej pomoci navrhovateľke v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 23C/105/2014.

Správne krajský súd poukázal na to, že každý demokratický štát ochranu subjektívnych práv občanom len ponúka, ale nevnučuje, a že práva patria len bdelým, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby ich bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu svoje práva strácať.

Napokon nemožno podľa odvolacieho súdu súhlasiť ani s odvolacou námietkou navrhovateľky, že krajský súd nemohol potvrdiť neprávoplatné rozhodnutie odporcu. Práve podané odvolanie proti rozhodnutiu odporcu malo za následok vznik suspenzívneho (odkladacieho) účinku zo zákona, ktorý spôsobil to, že bola odložená právoplatnosť rozhodnutia odporcu (jeho záväznosť a zásadná nezmeniteľnosť) až do času, kým krajský súd rozhodne o podanom odvolaní proti rozhodnutiu odporcu. Vznik a trvanie suspenzívneho (odkladacieho) účinku vo vzťahu k rozhodnutiu odporcu naopak chránili navrhovateľku, pred tým, aby rozhodnutie odporcu nadobudlo právoplatnosť prv, než o podanom odvolaní proti rozhodnutiu odporcu rozhodne krajský súd, a stalo sa tak pre navrhovateľku záväzným a zásadne nezmeniteľným. Najviac krajský súd v prejednávanej veci správne postupoval podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, keď v ustanovení § 250l ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sa uvádza, že podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Ak navrhovateľka v podanom odvolaní namietala určenú advokátsku kanceláriu a to, že jej bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci s finančnou účasťou vo výške 40 eur, odvolací súd uvádza, že tieto námietky nesmerujú k rozhodnutiu odporcu, ktoré je predmetom tohto súdneho prieskumu a uvedené rozhodnutie nemôže byť ani podkladový rozhodnutím v zmysle § 245 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď navrhovateľka sa proti uvedeným výrokom mohla brániť podaním správnej žaloby na súd.

Odvolací súd napriek tomu uvádza, že v zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom. Odvolací súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že v mesiaci podania žiadosti o poskytnutie právnej pomoci ako aj v období od februára 2015 až júla 2015 bol príjem navrhovateľky mesačne vo výške 293,80 eur, a teda presahoval 1,4-násobok vtedy platnej sumy životného minima (277,33 eur). Odporca preto nemohol navrhovateľke v zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. priznať poskytnutie právnej pomoci bez jej finančnej účasti.

Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho súdneho konania skúmal aj rozhodnutie odporcu a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno nevyhovieť a preto s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2018, č. k. 5Sp/31/2016-43 ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250ja ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, s § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, s § 246c ods. 1 veta

prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku potvrdil, keď boli dané dôvody pre potvrdenie rozhodnutia odporcu krajským súdom.

V.

Trovy odvolacieho konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 a contrario Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku. Navrhovateľka v odvolacom konaní úspech nemala, preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odporca mal v konaní úspech, avšak správneho orgánu zo zákona náhrada trov konania v správnom súdnictve neprináleží.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.